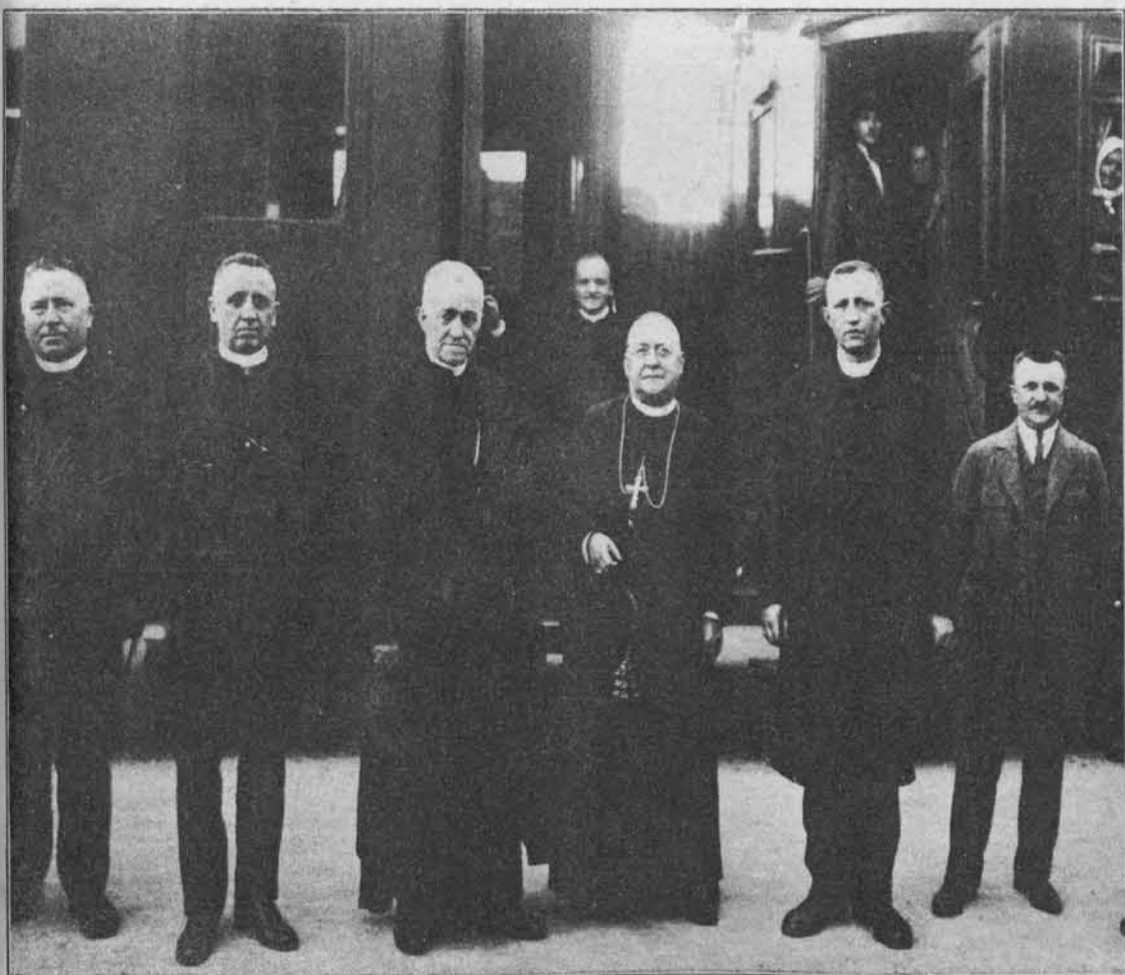

Illustrirani Slovenec

Slavnostna razsvetljava cerkve sv. Petra v Rimu

dne 17. maja 1925 zvečer na čast proglasitve blažene Terezije Deteta Jezusa za svetnico. Pripominjamo, da je bil dne 21. maja proglašen za svetnika še bl. Peter Kanizij, družbe Jezusove, na binkoštno nedeljo pa bl. Janez Eudes (misijonar) in bl. Janez Marija Vianney, župnik arski.

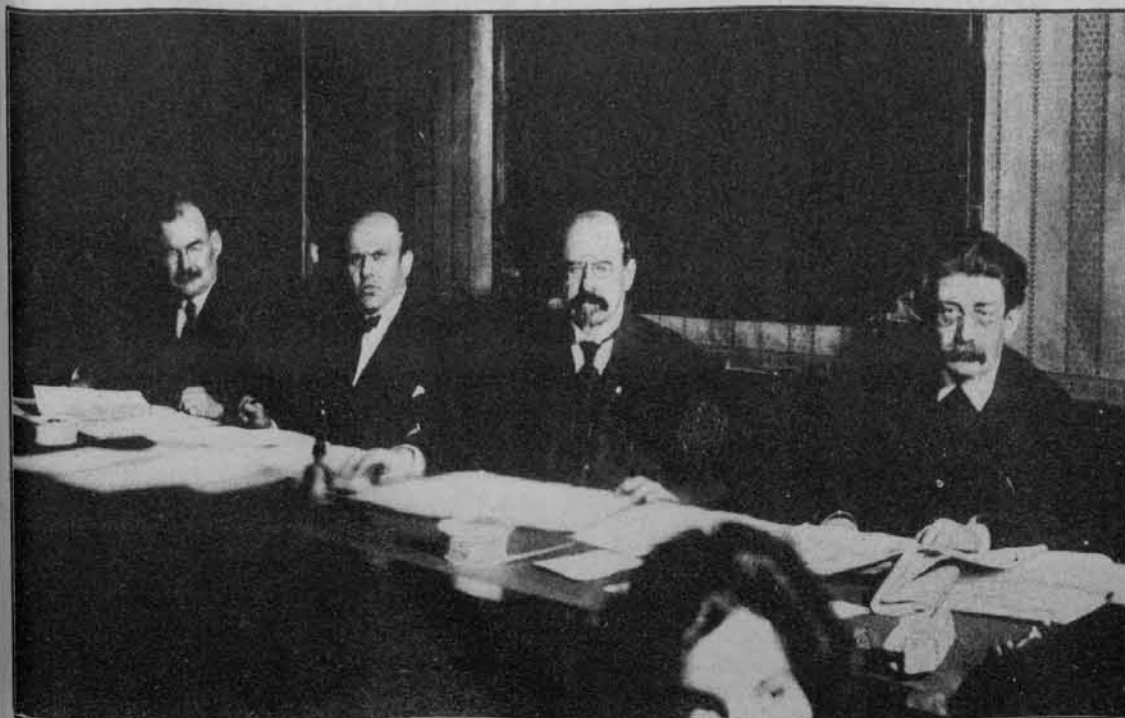
Odbor, ki je vodil letošnje svetoletno romanje Slovencev v Rim

z obema slovenskima škofoma na čelu. Od leve proti desni stoje: dr. Jerovšek, dr. Slavič, ljubljanski knezoškof dr. A. B. Jeglič, mariborski škof dr. A. Karlin, dr. T. Klinar, trgovec Pavlin.

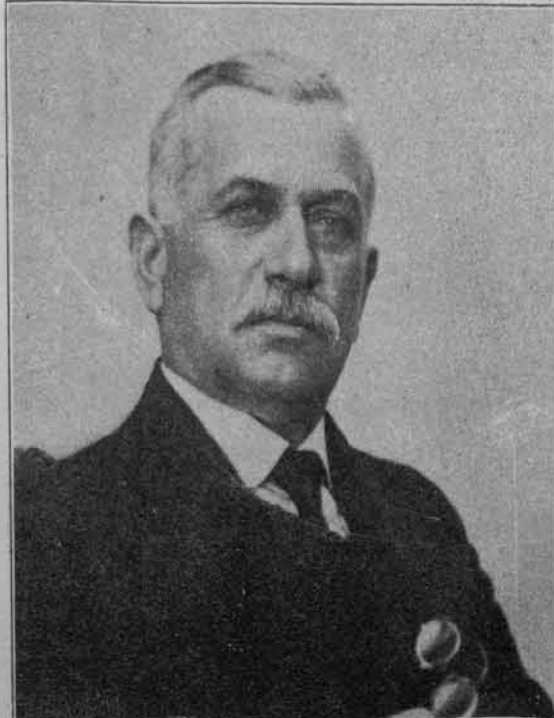
Člani komisije mednarodne zveze intelektualcev

pri svoji seji v Parizu. Od desne proti levo sedijo: Luchoire (Poljak), De Reynold (Svitar), Destree (Belgijec), Opresku (Romun), Bergson (Francoz, predsednik), Lorentz (Nizozemec), Nitobe (Japonec), Mlle Bonevil (Norveška), Casares (Spanija), Johnstown (Anglija).

S seje izvrševalnega odbora socialistične internacionale,

ki se je vršila pred kratkim v Parizu. Slika nam kaže predsedstvo (od leve proti desni): Tom Shaw, M. S. Grumbach (tolmač), E. Vandervelde (predsednik) in Friderik Adler (tajnik).

Dr. Kosta Timotijević,

odličen prvak Davidovičeve demokratske stranke in večkratni minister.

Anta M. Radojević,

novi prometni minister, odličen politik radikalne stranke in znan prijatelj Slovencev.

Iz kraljevine Bolgarije.

Boris Koburški,
bolgarski car.

Aleksander Cankov,
bolgarski ministrski predsednik.

Hr. Kalfov,
bolgarski minister zunanjih zadev.

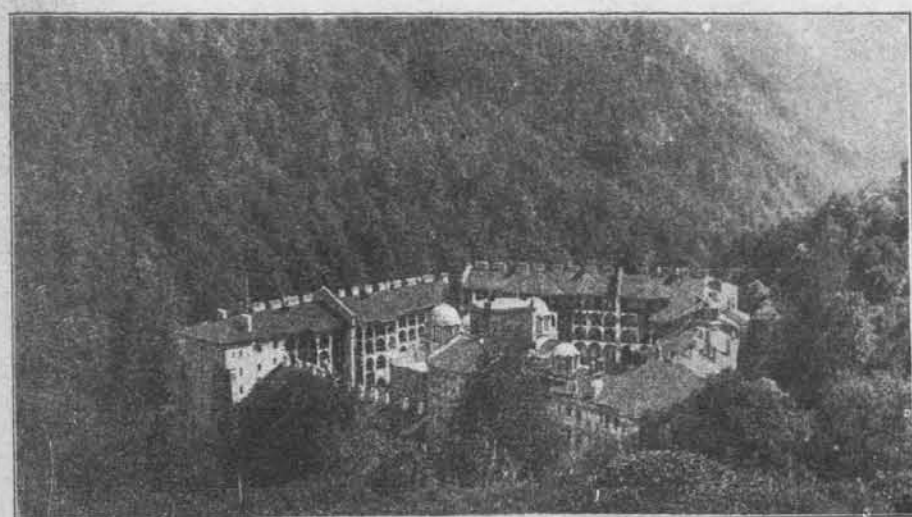
General Lazarov,
sofijski vojaški guverner in vrhovni poveljnik čet
v bojih proti opozicionalcem.

Pogled na bolgarsko prestolico Sofijo z aeroplana.

Bolgarski kmetje pri mlačvi.

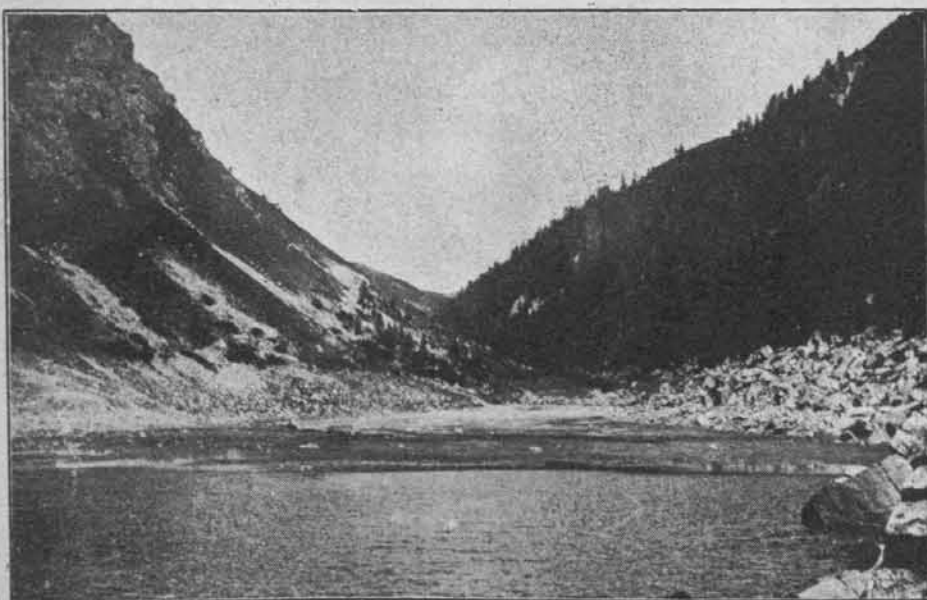
Znameniti Rilski samostan,
ki je bil v vseh stoletjih sree in glavno oporišče bolgarskega naroda.

Bolgarka.

Narodno sobranje (parlament) v Sofiji.

Rilia: Suhoto jezero.

Bolgar.

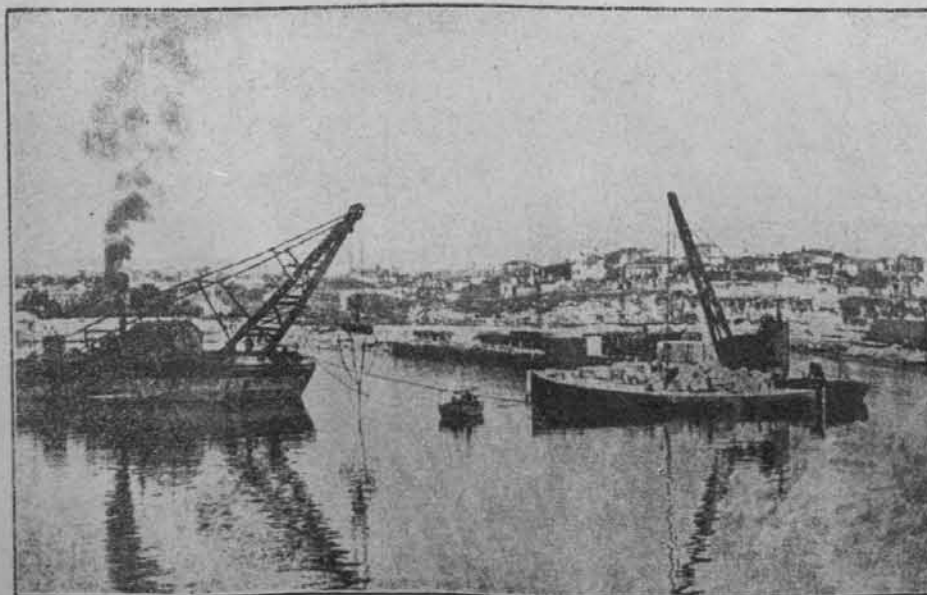

Bolgarsko narodno gledališče v Sofiji

pred požarom, ki je lani uničil velik del poslopja.

Bolgari so ustanovili svojo državo že koncem VII. stol. po Kr., se sredi IX. stol. pokristjanili ter dosegli pod carjema Simeonom (888—927) ter Samuelom (997—1014) višek svoje moči. Dolgotrajni boji s Srbi so jih tako oslabil, da jih je leta 1393. brez večjih težav podjarmil turški sultan Bajazid I in odslej so bili pol tisočletja njih gospodarji Turki. V začetku XIX. stol. se je začelo končno tudi pri njih vedno trdovratnejše osvobodilno gibanje, toda prvo državno samostojnost so dosegli šele s pomočjo Rusov v svetohofanskem miru l. 1875. V balkanskih vojnah so si osvobodili znaten del dotlej še pod turškim jarmom zdihujočih rojakov (l. 1913. je štela Bolgarija 114.425 km²), toda politika carja Ferdinanda jim je med svetovno vojno zaigrala zopet nekaj ozemlja.

Danes meri Bolgarija 103.146 km² in šteje 5.008.000 prebivalcev. Dežela je gorata, s kontinentalnim podnebjem in je pokrite 30% z gozdovi. Prebivalstvo se peča s poljedelstvom (88%), a bogata je tudi na rudah. Najvažnejši pridelki so tobak (47 milijonov stotov letno) in žito (23 milijonov stotov letno), važna je pa tudi živinoreja (30 milij. goved in konj ter 12 milij. ovac). Zeleznica ima 2654 km. Glavna mesta so Sofija (prestolnica s 154.000 preb.), Plovdiv, Varna itd. Po vojni preživlja ta nesrečna južnoslovanska država hude čase. Poraz na bojišču je povzročil tudi tam globok političen prevrat, ki je dvignil na krmilo voditelja kmečke stranke Stambolijskega, toda njegove politične metode so bile preveč brezobzirne, radi česar se je dvignilo meščanstvo pod vodstvom prof. Cankova ter s pomočjo vojaštva strmoglavilo Stambolijskega. Se brezobzirnejši je režim Cankova, kar povzroča stalne upore kmečke stranke, katero podpirajo komunisti, radi česar divja tam stalna državljanska vojna.

Glavno bolgarsko pristanišče Varna ob Črnem morju

Dr. Janez Ev. Krek,

početnik, organizator in idejni utemeljitelj
človeškega krščansko socialnega gibanja.
(Razglednice založila »Dobrodelnost«.)

Josip Gostinčar,

dolgoletni poslanec in voditelj kršč. soc. delavstva
ter predsednik »Jugoslovanske strokovne zveze«.
(Po sliki iz leta 1914.)

Mihael Moškerc,

dolgoletni neumorni delavec v kršč. socialnih de-
lavskih organizacijah, ki je umrl leta 1924.

Frane Kukovica,

prvi župan iz vrst kršč. socialnega delavstva (pri
D. M. v Polju), ki je bil dne 16. maja 1925 nasilno
odstavljen.

I. delavski poučni tečaj »Jugoslovanske strokovne zveze«,
ki se je vršil v Ljubljani od 5. do 12. marca 1911.

Ahačičeva hiša

na Starem trgu v Ljubljani, kjer so bile nastaj-
njene do potresa prve slovenske krščansko-
socialne organizacije.

Odbor zveze tobačnega delavstva leta 1910.
z Jos. Gostinčarjem in dr. Krekom v sredini.

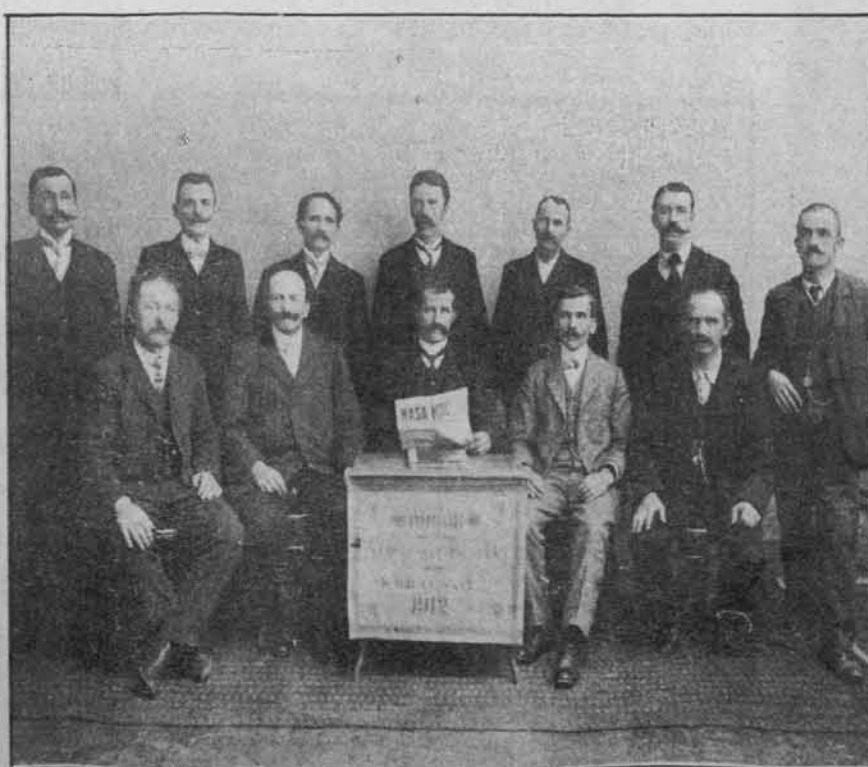

Sedanji prostori »Jugosl. strokovne zveze«
na Starem trgu št. 2 v Ljubljani.

Izlet kršč. soc. papirniškega delavstva

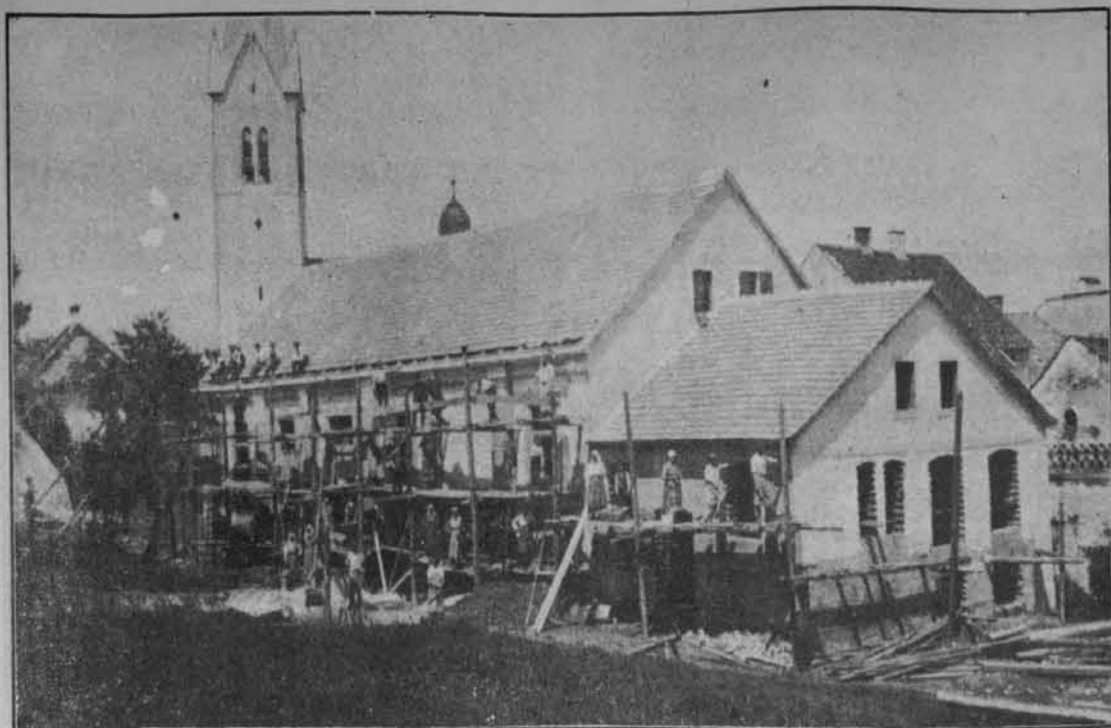
na Šmarni gori meseca junija 1924 z zastavama iz Preske ter D. M. v Polju.
Izleta se je udeležilo nad 1500 oseb.

Odbor strokovnega društva

»Kovinarskega osrednjega društva« na Savi pri Jesenicah leta 1912.

Krščansko socialno gibanje se je pojavilo pri nas popolnoma spontano. Predilniško delavstvo je imelo časih navado, prirejati vsako leto kak izlet v bližnjo ljubljansko okolico. Enak izlet je priredilo tudi na Vidovo nedeljo 1. 1894. na Šmarno goro ter naprosilo tedanjega škofarškega kaplana dr. Kreka, da jim mašuje. Spotoma se je razgovarjal Krek z delavci o njihovih razmerah in potrebah in ko se ustavijo izletniki s Šmarne gore grede popoldne v Zibertovi gostilni na Brodu, se rodi tam misel ustanoviti delavsko društvo na krščansko socialnem programu. Misel je bila sprejeta z velikim navdušenjem in naslednji četrtrek zvečer se je zbralo na dr. Krekovem stanovanju že nad 70 delavcev iz najrazličnejših ljubljanskih podjetij, kjer so izvolili tročlanski odbor (Krek, Gostinčar, Urbančič), ki je imel nalogo pripraviti ustanovitev društva. V avgustu se je že ustanovilo »Slov. kat. delavsko društvo«, ki je štelo že po treh mesecih nad 800 članov in se je 1920 prekrstilo v »Delavsko zvezo«, ki je danes delavska politična organizacija in ki sodeluje pri današnjem krščansko socialnem delavskem kongresu v Ljubljani.

»Kuluk« pri zidanju novega katoliškega doma v Konjicah.

Z vinskega sejma, ki se je vršil v osrednji zadrugi »Ljutomerčan« dne 20. januarja 1925. V sprednji vrsti (X) stoji t. č. načelnik g. R. Košar.

Belokranjica s Pake pri Crnomlju v svoji narodni noši.

Valentin Šolar (s soprogo) iz Kroke na Gorenjskem, edini še živeči ustanovni član tamčnje železoobrtne zadruge, ki je obhajal letos 1. maja 50 letnico neumornega in plodnega dela.

Procesija Sv. Rešnjega Telesa v Kandiji pri Novem mestu. V ospredju bivša meščanska garda z godbo.

Najnovejša moda za turistinje.

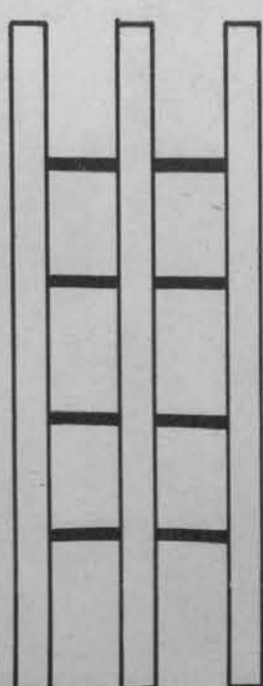
Dr. Alice Masaryk, hči predsednika češkoslovaške republike in predsednica »ČS rdečega križa«.

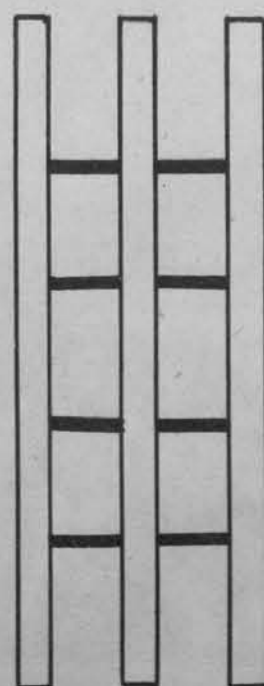
Dr. Matevž Šmalc, tajnik ljubljanske univerze.

Dr. Vladimir Ravnihar, bivši ljubljanski poslanec in poverjenik.

Klišeeje
v poljubni velikosti, za vse vrste eno in večbarvnega tiska, izdeluje v kratkem času
Jugoslovanska tiskarna
v Ljubljani

Gg. inserentom!

Na različna vprašanja glede inseratov v slikah odgovarjamo, da nam s klišeeji navadno ni mnogo pomagano, zlasti z obrabljenimi ne, kajti za naš tisk so mnogo primernejše lepe fotografije.